

Do Pana Redaktora Grzegorza Górno: Uwagi w sprawie felietonu Finlandyzacja Ukrainy. Niedziela nr 9/2711 2022. List otwarty. Poznań, 21.9.2022

Szanowny i drogi Panie Grzegorzu Górny,

Dopiero parę dni temu przeczytałem pana felieton. Bardzo mnie zaciekało to w jaki sposób mała Finlandia dawała sobie radę z rosyjskim mocarstwem Carskim i Sowieckim

Jak oni to zrobili?

Na portrecie Księcia, jest napis:
Prinze Mikhael Mikhaelowicz Galitzine
1674-1730

Gouverneur General de Finlande
Marechal de Russie

W grudniu 1808 r. cała Finlandia znajdowała się już w rękach Rosjan.

„6 grudnia 1917 r. ogłosiła niepodległość zrzuciwszy zależność od imperium Rosyjskiego”

W lutym 1918 Finom udało się obronić niezawisłość przed bolszewicką rewoltą.
Jak? Celni, broniący swoich terenów strzelcy i działania w rozproszeniu;; słabość rewolucjonistów.

W listopadzie 1939 r. Świetna obrona Finów przed sowieckimi napastnikami zakończyła walki po 105 dniach. Finom znów udało się obronić niepodległość.

Jak? Oddali Sowiecom Karelię

25.6.1941 r. Finowie odpierają niezapowiedziany atak bombowy Sowieców.

Jak? Stając po stronie Niemiec, to jest z atakującymi przeciw cofającym się.. „W wyniku działań zbrojnych Finowie do grudnia 1941 zdołali odzyskać utracone terytoria”.

Latem 1944 r. Wojska sowieckie ponownie wkroczyły do Finlandii by zająć Karelię.. Stalin chciał przenieść więcej wojska z północy na kierunku Polska – Niemcy. Sowieci podpisali z Finlandią zawieszenie broni a potem rozejm.

Jak tym razem postąpił fiński rząd? Karelia jest obecnie autonomiczną republiką wchodzącą w skład Federacji Rosyjskiej – a do walki poszedł przeciw Niemcom. Znów po stronie atakującego przeciw cofającym się i Stalin. po zakończeniu wojny, zamiast wcielić Finlandię jako kolejną republikę sowiecką, czy przyłączyć ich do bloku państw socjalistycznych z własnym marionetkowym rządem, dogadał się z Finami, aby odstąpić od prób sowieetyzacji Finlandii w zamian za kontrolę jej polityki zagranicznej.

Jak postąpiły Finowie? Władze fińskie zdecydowały się zachować neutralność politycznie – militarną między dwoma blokami wschodnim i zachodnim ale w sprawach polityki wewnętrznej miały wolność działania.

Jak rozumiem, polityka Finlandii w tych kolejnych konfliktach kierowała się główną wytyczną: Chronić przede wszystkim życie cywilnych obywateli i utrzymać zasadniczą część terytorium. Dzięki temu, jak Pan pisze, „Finowie zachowali swoją tożsamość narodową, ustrój demokratyczny i otwarte granice”

Stawia Pan retoryczne pytania – przesłanki do wniosków

1. „Czy Kreml widzi dzisiaj Ukrainę jako takie własne państwo.?”
2. „Czy jest w stanie pogodzić się z rezygnacją wpływania na jej politykę wewnętrzną?”

Oraz wnioski:

3. „Różnica polega na tym, że dla Stalina Finowie byli odrębnym narodem: dla współczesnych elit

politycznych w Moskwie, natomiast Ukraina to przedłużenie Rosji a jej niepodległość to stan nienormalny, tymczasowy”

4.”Dlatego wariant ‘finlandyzacji’, dla ekipy Putina na dłuższą metę nie do przyjęcia”

Moje wątpliwości co do tych pytań i wniosków

Ad 1. Jak „Kreml widzi Ukrainę? Z wieloletniej podległości Finlandii Rosji Carskiej oraz wielokrotnych ataków na Finlandię Rosji Sowieckiej, wynika, jak sądzę, tylko tyle, że Rosja Sowiecka uważała Finlandię nie tyle za własne państwo ile za teren uprawnionych swoich wpływów. Te wpływy przybierały najrozmaitsze formy od włączenia Karelii, która jest obecnie autonomiczną republiką wchodzącą w skład Federacji Rosyjskiej, do Finlandii zachowującej swoją tożsamość narodową, ustrój demokratyczny i otwarte granice w zamian za ustępstwa terenowe i polityczne jak zachowanie neutralności między wielkimi blokami oraz oddanie swojej polityki zagranicznej Sowietom. Podobnie Rosja postępowała rozmaicie z innymi obszarami wpływów: Od zagrabienia polskich Kresów do przyłączenia Polski do bloku państw socjalistycznych z marionetkowym rządem, do przyłączenia Królewca do Rosji jako obwodu Kaliningradzkiego . Od zagarnięcia Krymu, do późniejszego okresu traktowana Ukraina jako państwa wasalnego z narzuconym prorosyjskim rządem, który godził się na politycznie -militarną neutralność Ukrainy wobec wschodniego bloku, z wyłączeniem założenia bazy militarnej tego bloku na terenie Ukrainy. To była ‘Czerwona wojenna kreska Putina’..

Dlatego możemy tylko przypuszczać jak Kreml traktuje Ukrainę. Mógłby też przyjąć inną formę podległości zależnie od reakcji Ukrainy na ‘Czerwoną kreskę wojenną’ Putina.

Ad 2. Rosja nie kryła się więc z brakiem zgody na odebranie jej dotychczasowego wpływu na politykę zewnętrzną Ukrainy. Z tego nie wynika że Ukraina nie mogłaby tu pójść na ustępstwo na wzór Finlandii. Mogłaby? Gdyby miała politykę nastwioną przede wszystkim na ochronę ludności cywilnej i swoich zasobów, bardziej niż na uległość wobec zachodnich interesów.

Ad 3. Zauważam, że rosyjskie formy nadzoru nad obszarami wpływów były traktowane elastycznie, miały charakter doraźny. Chociaż były to przecież ostatecznie rozmaite zabiegi dla coraz dalszej ekspansji. To kwestia czasu. Możemy tu jedynie snuć przypuszczenia. Uważam, że Ukraina mogła uniknąć wojny z Rosją gdyby trzymała się polityki, że najważniejsze dla Kraju jest zachować większość swych ludzkich i poza ludzkich zasobów i ustalała z Rosją warunki do przyjęcia dla obu stron. Bo moim zdaniem wojna z Ukrainą była dla Rosji wcale nie jedynym i wcale nie najlepszym rozwiązaniem sprawy ochrony swoich granic wobec wrogiego sąsiedztwa..

Ad 4. Podsumowując, dla mnie ‘finlandyzacja’ Ukrainy nie zdarzyła się dla tego, że nie mogła, lecz dlatego, że rząd jej świadomie wybrał rozwiązanie wojenne zaś Finlandia dążyła przede wszystkim do odsunięcia zagrożenia Kraju poprzez pokojowe podejście.

Jak na tym wyszły oba Kraje? To już nie przypuszczenia. Te zwycięstwa: pomyślne i tragiczne.

Rozwinięcie takich jak moje poglądów jest na mojej stronie pod linkiem

<http://szczesnygorski.pl/wp-content/uploads/2022/07/Wojna-i-pok%C3%B3j-Pius12-obraz-19.7.22.pdf>

Z wyrazami szacunku, i przyjaźni,

Szczesny Zygmunt Górski

szczesnygorski.pl